

230—242 (se Tillæg B. Sp. 530 ff.), hvortil hører af Betænkningen Nr. 247—255 (se Tillæg B. Sp. 421 ff.); Lovforslagets § 27 VI. (se Tillæg A. Sp. 227 ff.) med Vædringsforslag paa Udvalgets Liste Nr. 289 (se Tillæg B. Sp. 542), hvortil hører af Betænkningen Nr. 303 (se Tillæg B. Sp. 469); Lovforslagets § 28 II. (se Tillæg A. Sp. 247 ff.) med Vædringsforslagene paa Udvalgets Liste Nr. 290—91 (se Tillæg B. Sp. 541 ff.), hvortil hører af Betænkningen Nr. 304—10 (se Tillæg B. Sp. 473 ff.); og Vædringsforslagene Nr. 3 og 4 udenfor Udvalgets Liste (se ovenfor) samt Lovforslagets § 28, III. c. Nr. 4 (se Tillæg A. Sp. 253).

Ordføreren (Keergaard): Det er altsaa samtlige de Budgetter, der vedrøre Ministeriet for offentlige Arbejder, som ere under Forhandling. Jeg skal da begynde med at henlede Opmærksomheden paa det, som jeg tror ret glædelige Faktum, at der i Udvalget er fuldstændig Enighed med Hensyn til samtlige de Indstillinger, der ere givne paa dette Ministeriums Omraade. Dette betyder naturligvis, at man i Udvalget har rettet sig til en vis Grad efter hinanden, at de modstaaende Standpunkter ere under Forhandlingen naaede til Enighed, og jeg antager, at denne Enighed indeholder en Garanti for, at vi ere naaede til et Resultat, som ogsaa dette Ting ved nærmere Overvejelse vil kunne billige, og som ogsaa vil kunne accepteres af den høje Regering.

Det første Afsnit, jeg skal omtale, er Statsbanerne. Det sidst afslagte Regnskab for Statsbanerne viser et Driftsoverskud af 3,619,000 Kr. mod 2,490,000 Kr. for Aaret forud. Dette er, som man vil se, et overmaade gunstigt Resultat. Det viser jo, at der er en betydelig bedre Udsigt end nogen Sinde tidligere til, at disse Anlæg ville kunne forrente sig paa en nogenlunde fyldestgørende Maade. Selvfølgelig kan man aldrig af disse Anlæg forlange en fuldstændig Forrentning i Overensstemmelse med de almindelige Regler, men vi ere dog nu naaede saa vidt, at vi ere komne til en Forrentning af noget over 2 pCt., 2,1 pCt., naar man til Grund lægger den Værdi, i hvilken Statsbanerne stod Staten ved Begyndelsen af det Regnskabsaar, for hvilket der nu sidst er afslagt Regnskab. Den 31te Marts 1893 stod Statsbanerne i en Værdi af over 174 Millioner Kr., og det giver en Rente af 2,1 pCt. paa det nærmeste. Naturligvis har jo dette gunstige Budget sin særlige Marjag foruden den almindelige, som ligger i den stigende Trafik. Det har den særlige Mar-

seg, at der det Aar saa godt som slet ingen Snehindringer har været, hvilket formindster Udgifterne meget betydeligt. Men det er ogsaa ubestrideligt, at der er foregaaet en meget betydelig Udvikling af Trafikken, særlig paa enkelte Punkter. Skal man tage de to store Afdelinger af Trafikken, Persontrafikken og Godsstrafikken, saa er det paa Persontrafikken, at denne Udvikling er kommen, medens der paa Godsstrafikken ikke har fundet en tilsvarende Stigning Sted, men i det hele taget en højst ubetydelig Stigning. Naar vi se paa det nuværende Budget, er der budgetteret en Stigning i Indtægten fra sidste Finanslov med 777,000 Kr. og en Stigning af Udgifterne med 696,000 Kr. Det vil altsaa ses, at disse omtrent holde hinanden Stangen, saaledes at Indtægten dog er budgetteret stigende noget stærkere end Udgiften. Der er der først det almindelige at se hen til, hvorvidt denne Udgiftsstigning ikke, sammenholdt med Udgiftsstigningen i tidligere Aar, maa siges at være noget høj, noget stor, og jeg tror ikke, at dette kan nægtes. I det ny Finansaar, for hvilket denne Finanslov skal gælde, kommer kun en ny Bane under Drift, nemlig Frihavnsbanen, og dog er Stigningen stærkere end i det sidste Aar, for hvilket Regnskab er afslagt, i hvilket ikke mindre end 3 ny Baner bleve indrettede. Men det maa som sagt erindres, at her er Tale om en Forretning. Her er der Tale om, at Statsbanerne til enhver Tid maa være i Stand til at fyldestgøre de Fordringer, som det trafikerende Publikum kan stille til dem. Skulde det vise sig, at de i en eller anden Henseende ikke fyldestgøre disse Fordringer, vil dette ganske sikkert resultere i et mindre gunstigt Resultat for Driften i det hele taget, saa det er ingenlunde altid, at en Udgift i Virkeligheden kan siges at bringe en Forringelse af Status. Der er mangfoldige Udgifter paa dette Omraade her, nemlig alle gode og forstandige Udgifter, der i Virkeligheden føre til en Forbedring af Status. Der er en ikke ringe Udvikling af vor Trafik, særlig naar henses til visse Strækninger. Jeg skal saaledes nævne Godsudvekslingen mellem danske og svenske Stationer over Helsingør og Helsingborg. Der kunde allerede i For ved Regnskabet her konstateres en meget betydelig Stigning. Ved det sidst afslagte Regnskab viser det sig, at denne Stigning fortættedes. Godsudvekslingen er paa denne Route steget fra ca. 800,000 til 1,070,000 Centner. Det er jo givet, at denne Stigning medfører en betydelig Forøgelse af Driftsudgiften. Det